

TEATRE

Teatre Olympia

DIMECRES, 23 D'OCTUBRE, A LES DEU DE LA VETLLA

HOMENATGE POPULAR A

Margarida Xirgu

Representació, per la companyia de Margarida Xirgu, de la famosa obra de Lope de Vega, adaptació de Rivas Cherif,

FUENTEVEJUNA

Parlaments a honor de la il·lustre actriu a càrrec de CARMÉ MONTORIOL, AMBROSI CARRION i LLUIS CAPDEVILA

Es desparten localitats sense recarrec a la taquilla de l'Olympia

Lilian Harvey, dansa

Lilian Harvey!... Amb el soroll d'aquest nom va unida en indissoluble l'idea d'agitació, de desimboltura i gràcia en el ball, i d'un encís com "es dona només una vegada". L'havien vista ballar en els films que fa ja uns quants anys es projectaven als llengües i que, malgrat el molt de temps transcorregut, no han perdut res del seu encís i atractiu. Siguin quins siguin els noms dels films que conquistaren el món: "El sueño rubio", "El Congreso baila" o bé "Dos corazones" y un latido" i "Yo y la emperatriz", en els quals la delicada Lilian de naixent estrella de film o de donzella a la cort de l'emperadriu, exerceix els seus papers cantant i ballant, tots ells ens presenten la Harvey tal com la coneixem i admirem.

ven procedir amb molta cura per a no causar-se ferides i perquè no es fessin mal en caure a la xarxa que a uns deu metres els recollia (situada fora del camp de la cambra), puix una mala posició, un cop mal dirigit podia causar un accident greu o mortal.

Hilda Moreno

Cinnamond Film ha adquirit en distribució una pel·lícula nacional que dintre de poc començarà a rodar la coneguda artista Hilda Moreno, la qual acaba de signar un contracte per al paper de protagonista de l'esmentada pel·lícula.

Fred Mac Murray

Aquest simpàtic bon mossò havia treballat a Los Angeles, tocant el saxofon en una orquestra i més tard en qualitat d'extra, molt abans de marxar a Nova York, on aconseguí treballar al teatre. El seu primer treball teatral fou insignificant, puix que li concediren el rol de segon galant jove i només hagué de dir quatre frases frívols. Més tard aconseguí que el nomenessin primer galant a l'obra musical "Robert", i fou durant la seva actuació en aquesta obra que el velé un director de la Paramount, el qual va oferir-li un contracte per a fer pel·lícules a Hollywood en qualitat de segon galant jove.

Però la sort volgué que des del

per a fer invisible la presència del governador, que ha aparegut inesperadament. Avui, contra el seu costum, ha portat formoses flors. Amb mundanal cortesia roman amo de la situació.

Unicament en acomiadar-se, la seva invitació a Collin: "Veniu amb mi, senyor Collin?", no és ja una pregunta, sinó un mandat.

El jove finlandès sent que ha estat descobert i detingut, mentre que el príncep Abarow no vol sinó allunyar el seu rival.

I Marina balla altra vegada, la ballarina de l'Opera Imperial, davant una sala atapeïda d'espectadors. Uniformes i condecoracions llueixen al pati de butaques i blanca com la neu resplandeix a la seva llotja la guerrera del governador. Feodorowna executa d'una manera divina la "Danza de les hores", en l'època Gioconda de Ponchielli. I l'embaldit públic esclata amb grans aplaudiments.

I una altra vegada balla Marina sobre les mateixes taules. Quelcom així com un amenaçador pressentiment es nota en la sala. La Feodorowna balla el "Vals trist", els seus ulls cerquen temerosos la llotja del governador. La seva dansa és avui més meravellosa que mai. Hi ha un silenci sepulcral, i el públic queda sense alè en veure que la Feodorowna, fent un petit gest, roman tremolosa i no pot ni vol ballar més.

I Lilian Harvey resol també aquests problemes que li han estat imposats i en tots ells és la mateixa Lilian que nosaltres coneixem i admirem.

Ella és la qui amb la seva desimboltura i la seva gràcia dona llum i suavitat a aquesta matèria dramàtica. Torna a ésser de nou la Harvey. Cada gest, cada rialla, són música i ball.

Cinema Catalunya

35.780 persones

han ovacionat la superproducció

Nobleza baturra

en les seves 50 primeres projeccions

2.ª SEMANA

DE L'EXIT MES CLAMOROS I AUTÈNTIC DE LA TEMPORADA

qual Marina ha invitat un grup de senyors, marxa el destí lleugerament per la il·luminada casa de camp en el solitari bosc. ¿Què és allò que pot ésser el destí d'una dona?

En aquest cas és un jove finlandès, tacat de pols i sang, que fugint dels cosacs s'ha endinsat al "boudoir" de Marina escalant el balcó. I baix als salons Marina balla per als seus invitats. "Salut d'amour", l'encísador solo de violí d'Elgar, és acompanyat per una petita orquestra. ¿No és com un pressentiment del que va a succeir?

I altra vegada veiem ballar Marina un matí a l'hivernacle de casa seva. Marina balla el "Vals trist", de Sibeliús; balla amb la darrera força de la desesperació

dor pressentiment es nota en la sala. La Feodorowna balla el "Vals trist", els seus ulls cerquen temerosos la llotja del governador. La seva dansa és avui més meravellosa que mai. Hi ha un silenci sepulcral, i el públic queda sense alè en veure que la Feodorowna, fent un petit gest, roman tremolosa i no pot ni vol ballar més.

I Lilian Harvey resol també aquests problemes que li han estat imposats i en tots ells és la mateixa Lilian que nosaltres coneixem i admirem.

Ella és la qui amb la seva desimboltura i la seva gràcia dona llum i suavitat a aquesta matèria dramàtica. Torna a ésser de nou la Harvey. Cada gest, cada rialla, són música i ball.

Cinema Astoria

Dimecres, nit, estrena en

SESSIÓ DE GALA

L'estrella que admiren tots els homes i el galant que adoren totes les dones

Reserveu les vostres localitats amb anticipació en la taquilla del CINEMA ASTORIA

Un esdeveniment artístic L'homenatge popular a Margarida Xirgu

Dimecres, a l'Olympia, Barcelona, ret un homenatge a Margarida Xirgu. Allunyada de l'escena catalana, dignificadora de l'escena espanyola, els seus retorns, les seves actuacions ens la fan més nostra. No és la Maria Rosa, de Guimerà, ni és aquella Catarina inoblidable de "Joventut de príncep", al vell Principat. Però Margarida Xirgu, actriu catalana, n'ha nascut i de cor, gran figura de l'escena moderna, actriu que surt a l'escena i que torna al poble tot el seu tresor de sensibilitat i de genial interpretació de les obres mestres. Ara ha estat Yerma, ha estat Laurencia, García Lorca i Lope de Vega, un gran poeta de l'Espanya moderna i un gran poeta de l'Espanya imperial, han estat duts al poble, magnífics, humanitzats per la interpretació de Margarida Xirgu.

Les paraules carregades de sentit de García Lorca, les seves imatges d'un modernisme agut i sensible han arribat directament a l'esperit popular. I els seus clams patètics, a "Fuenteovejuna", han donat als versos de Lope de Vega tota la llum que des d'una manera divina la dona ultrajada, la dona ofesa del senyor prepotent: en ella hi havia tot el poble vexat i esparit, tots els pagessos, i els hisendats, i les noies, tot Fuenteovejuna s'omple al caprici d'un tirà sense llei.

Homenatge a Margarida Xirgu. No s'el merèix, i patrocina per personalitats il·lustres de la intel·lectualitat catalana, per entitats prestigioses de Barcelona, l'actriu que, com ella, ha retornat al teatre tota la seva transcendència, la seva vibració popular, sense abandonar mai la dignitat artística més exigent, amb un sentit singular de sociologia

i de depuració? Gran actriu catalana, glòria de l'escena catalana, cal estar segur que hi tornarà a donar-li dies de triomf. Mentrestant la seva figura s'agiganta en el panorama teatral d'Espanya. Totes les inquietuds modernes troben en ella un ressò, i presenta les obres dels joves autors amb la mateixa fe, amb el mateix entusiasme artístic amb què s'acaba amb el teatre modern estranger, amb els clàssics universals.

Com a catalana, com a dona fidel a l'amistat d'homes il·lustres, ha estat escarnida i vexada. Ha estat foragitada, pot dir-se, del teatre oficial de Madrid, al qual la seva tasca havia donat un nou prestigi. A Catalunya, a casa seva, el seu poble l'ha acollida amb entusiasme i afecte. Generosa del seu art, ella hi correspon.

A l'Olympia, dimecres vinent, el poble retrà el seu homenatge a Margarida Xirgu. I els versos de Lope de Vega diran de nou, en la seva boca, l'emoció de tot un poble que es rebella contra un senyor i que afronta el turment i la presó amb el sentiment de solidaritat patriòtica que fa contestar a jutges i a inquisidors: — ¿Qui matà el Comandador? Fuenteovejuna!

Ens comunica la Comissió Executiva de l'Homenatge Popular a Margarida Xirgu que han estat posades a la venda a les taquilles del teatre Olympia, sense augment de preu, les localitats i entrades que encara resten a la disposició del públic. Donat el gran nombre de comandes que ha hagut d'atendre la Comissió, l'entusiasme popular per assistir a la funció, hom creu que avui mateix s'haurà exhaurit tot el billeteatge.

La conferència del professor

Gregor a la Institució

del Teatre

El professor Dr. Josep Gregor, director del Museu del Teatre de la Biblioteca Nacional de Viena, donarà la seva anunciada conferència a la Institució del Teatre de la Generalitat el dijous vinent, dia 24, a les set de la tarda.

El professor Gregor exposarà el que conté i com funciona la important institució que dirigeix a la capital austriaca i il·lustrarà la seva conferència amb una sèrie de projeccions.

El membre de la Institució del Teatre, el senyor Joaquim Pena, farà la presentació del conferenciant.

L'entrada a l'acte serà per invitació, que es facilita a la mateixa Institució del Teatre (Elisabets, número 12).

Dr. J. Padrós de Gaona

Metge Oculista

A. MARCH, 31 (cantonada carrer Girona) - Telèfon 23548

BARCELONA

Nicolau d'Ower, al

Lyceum Club

Lyceum Club de Barcelona, Fontanella, 18, celebrarà la sessió inaugural de curs demà, dimarts, dia 22, a les set de la tarda, en la qual pronunciarà una conferència el prestigiós i culte periodista Lluís Nicolau d'Ower, el qual desenvoluparà el tema "La dona i la Constitució de la República".

Reaparició de

«L'Insurgent»

El Comitè Executiu del Partit Català Proletari ha acordat reemplaçar la publicació del seu òrgan, el qual sortirà dintre pocs dies amb l'orientació de sempre. Serà un ferm propagador de la unificació obrera concretada en el Partit Socialista de Catalunya.

Patrici Arnau

TALLERS GRAFICS

BARCELONA

Verdaguer i Camí 5 i 7 Tel. 11236

"El último contrabandista", paper sentit i encarnat meravellosament per Miquel Fleta, el més gloriós dels nostres "divos". Per reunir les condicions que el paper exigeix s'ha confiat a Miquel Fleta.

El cinema i la moda

Els adornaments de flors serà la nota predominant d'aquest estiu per als tocadors de les dames americanes. Aquest senzill adornament vindrà a substituir els usats l'hivern passat a les festes aristocràtiques.

Com el cinema és avui dia un precursor de la moda, Nancy Carroll en la seva nova pel·lícula titulada "Después del baño" apareix lluint una formosa diadema de gardenies naturals.

Un altre pentinat amb guarniments de flors llueix Miriam Marsh en "El misterio del Cuatro Negro". És una delicada diadema de metall blanc amb flor de tarongina i capolls de roses naturals entrellaçades amb llustri de color de rosa.

Una moda que torna i que es lluirà molt aquest estiu com una de les més elegants és el "rick-rack" de cotó amb ratlles blaves i blanques. Ann Southern en la seva nova pel·lícula "The Girl Friend" (L'amiga) llueix un magnífic vestit amb aquests ornaments. És també d'admirar el vestit de nit de muselina de seda blau marí i el collar de grosses anelles que llueix en una altra escena del mateix film. I aquí veiem també una altra aplicació de les flors en l'ornament femení, el cinturó, de cinta color turquesa, amb un graciós ramell de flors silvestres que fa un bonic contrast amb un vestit d'organdi brodat per la tarda.

També a la pel·lícula "Después del baño" podem veure Thelma Todd lluint una formosa jaqueta amb un llac de celofà color vermell en un vestit per a l'hora del còctel.

Una bona adquisició

Els estudis Columbia han destinat un paper important per a Colin Tapley en la seva nova producció "El misterio del Cuatro Negro", els papers principals de la qual van a càrrec del notable actor Boris Karloff i de l'admirable estrella Miriam Marsh. Com es recorda, Colin Tapley, entre altres brillants actuacions, ha tingut un paper molt important a "Tres lancers bengales".

De vacances

Florence Rice arribà darrerament en avió a Nova York amb l'objecte de gaudir tres setmanes de vacances lluny del mundanal soroll dels Estudis de Hollywood.

L'encisadora Florence ha treballat per espai de sis mesos, prenent part en els films "El competidor de Jim Drake", i "La muerte al Oeste". Una tasca esgotadora que ara rescabalarà amb aquestes tres setmanes de vacances. Florence Rice és filla d'un notable periodista esportiu de Nova York.

LA PARELLA DE MODA
Metro-Goldwyn-Mayer
MYRNA LOY
WILLIAM POWELL
LATELA DE ARANA
En aquest programa
ROMANTICA ARGENTINA
Viatges explicats en espanyol
POR BUENAS O POR MALAS
del petit SPANKY
AVENTURAS DE BOSKO
dibuixos en colors

La seguretat abans de tot

Hi ha coses tan extremes que semblen incomprendibles a no ésser que se'n doni una explicació. Una d'aquestes és el gran nombre de vegades que calgué prendre una escena de "Las Cruzadas".

El cas és que una escena que passa al llengües en mig minut, hagué d'ésser assajada almenys quatre dies sencers. Cecil B. De Mille, puix que no és altre el director d'aquesta cinta, és meticulós exagerat en les accions perilloses, ensems que s'entossudeix en causar la impressió d'un esdeveniment real. A això darrer obeeix la seva insistència en l'ús d'armes veritables quan les seves pel·lícules tracten de campanyes guerres.

L'escena en qüestió reproduïx l'arribada d'uns quants contraris a la muralla d'una ciutat que l'havien setjat, per a la qual cosa han de passar un pont elevadís que s'aixeca a dotze metres del terreny. Provéus els combatents de tota mena d'armes, necessita-

Demà, dimarts **Capitol** Sessió solenne ESTRENA continua de 4 a 12'30

Paorós! Descomunal! La justícia i el crim en una lluita a mort!
JAMES CAGNEY passa, en aquest film, a ésser UN HEROI... Un gran heroi

L'HEROI PUBLIC, N.º 1

James CAGNEY

CONTRA EL IMPERIO DEL CRIMEN

Ni abans, ni després, CAP MES FILM DE 'GANGSTERS'!

WARNER BROS. • FIRST NATIONAL

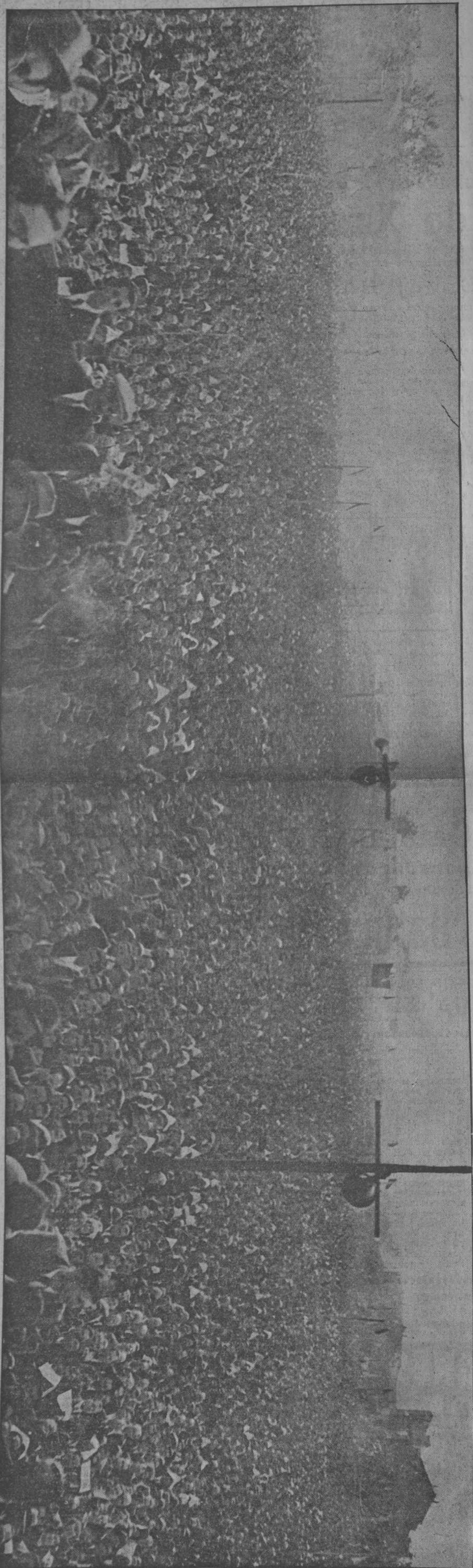
De més a més, la comèdia més divertida de **JOAN BLONDELL** i **GLENN FARRELL**

LA MUJER TRIUNFA

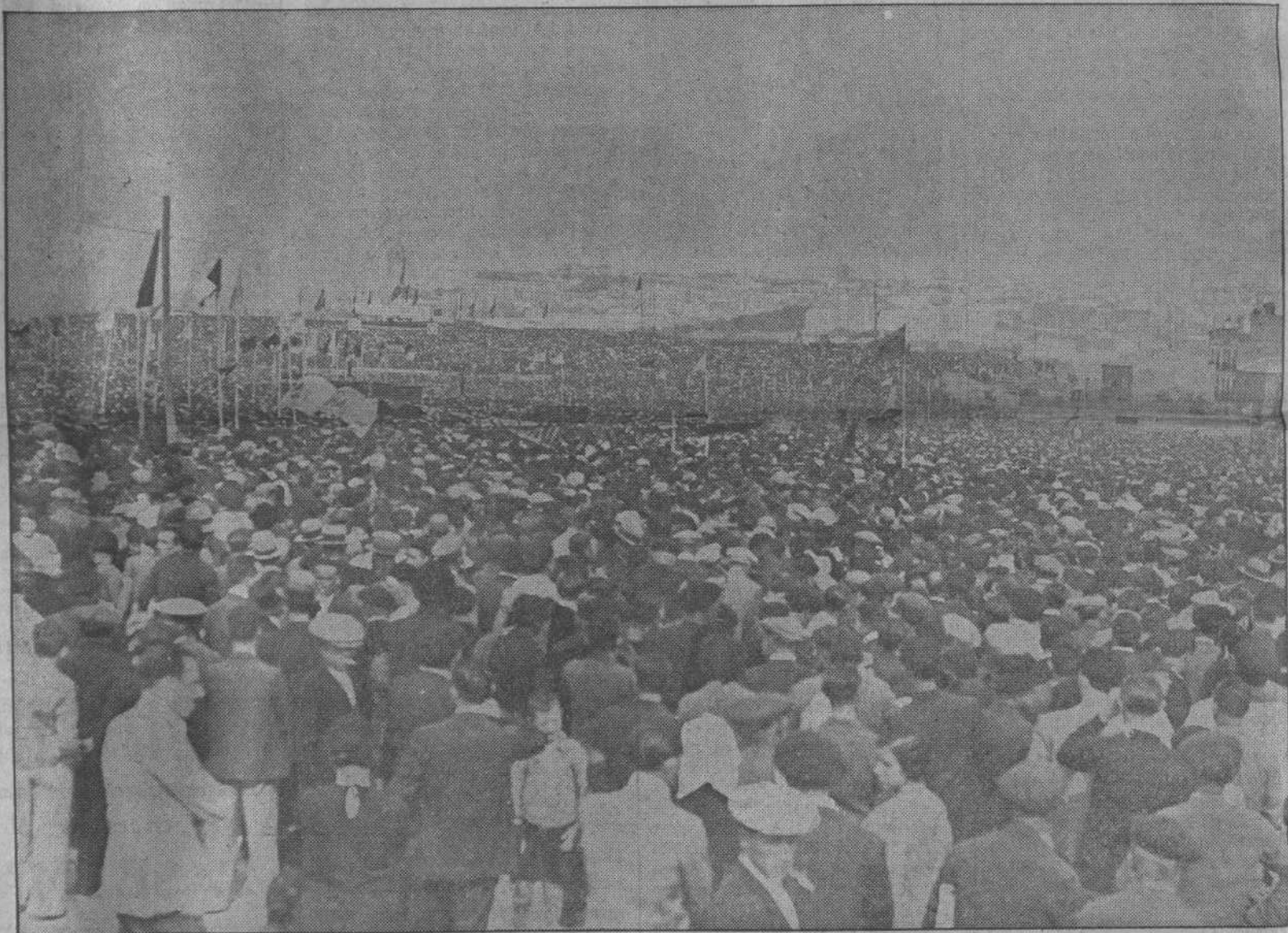
El programa com difícilment podreu veure mai més!

L'acte de Madrid

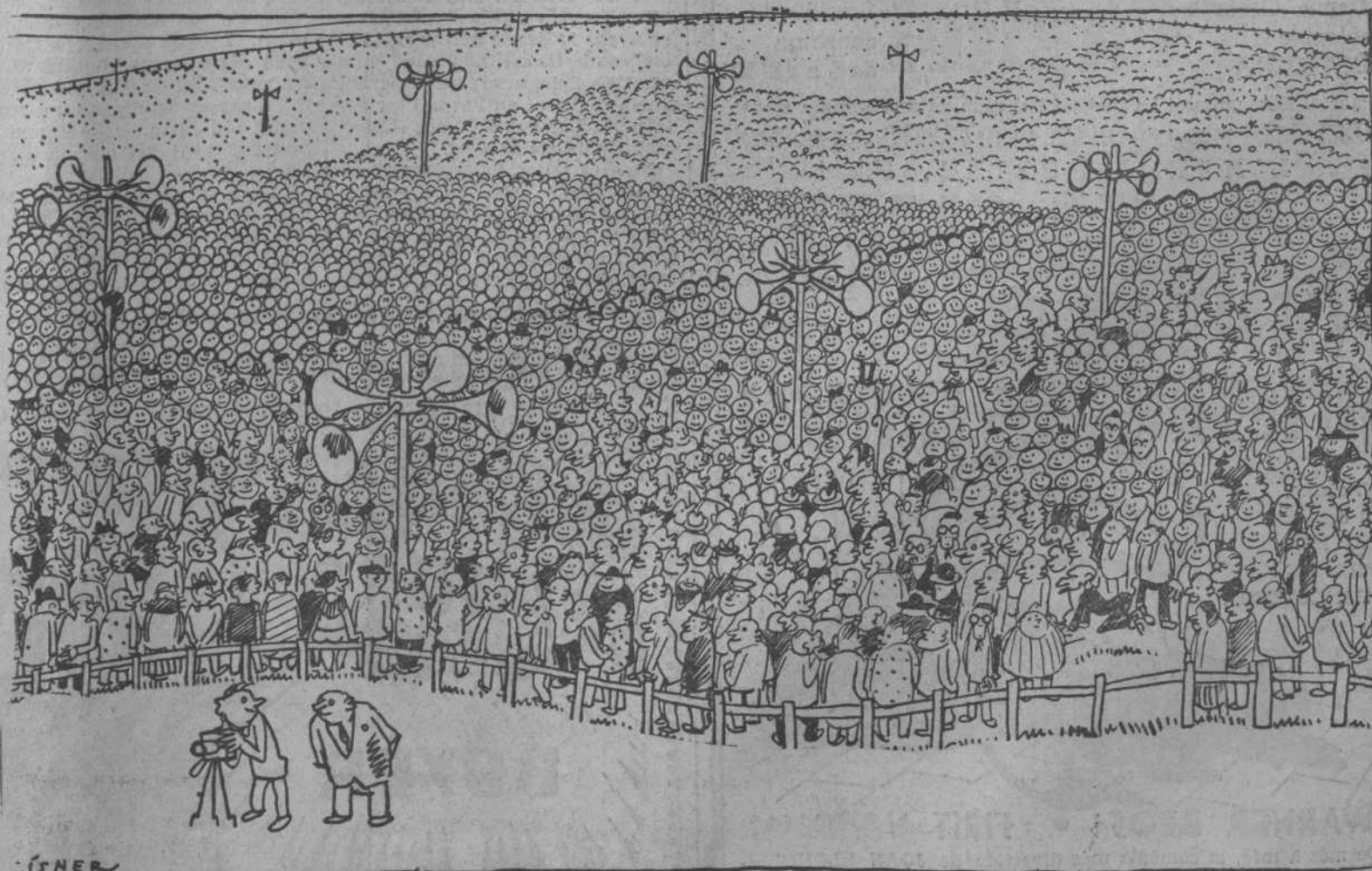
Fotografia presa des de la tribuna d'oradors. Des d'ella fins al fons hi ha 530 metres i l'amplada del camp és de 300. La ratlla de públic més negra, cap al mig de la foto és el final dels rengles de cadires i correspon exactament a la meitat del terreny, o sigui, 265 metres. Després la mar humana continua... Manguen encara, perquè no caben a la fotografia, les dues tribunes laterals i la de darrera l'orador, en un monticle del terreny. És a dir, uns 50.000 persones més.

El senyor Azaña en un moment del seu discurs

VISTA DEL CAMP, PRESA DE CARA A LA TRIBUNA D'ORADORS. AQUESTA ES VEU AL MIG DEL CAMP SOTA UN PANCARTA

—I per què encara la màquina cap a fora?
—Es que servidor sóc el fotògraf d'«El Debate».